

Пропонуємо варіант відповіді на запитання голови ФГ, на яке не просто відповісти бухгалтеру.

Зінаїда КОЗЮК, редактор юридичного напрямку

ЧОМУ ТРЕБА ОТРИМУВАТИ ЛІЦЕНЗІЮ НА ПРАВО ЗБЕРІГАННЯ ПАЛЬНОГО, ЯКЩО ОБ'ЄМИ ЗБЕРІГАННЯ НЕВЕЛИКІ?

Голова фермерського господарства (далі – ФГ) вважає, що їм не потрібна ліцензія на зберігання пального, оскільки ФГ є платником єдиного податку четвертої групи та використовує пальне виключно у власній господарській діяльності. До того ж об'єми пального протягом року ледве досягають 5 тис. л. Як бухгалтеру пояснити керівнику ФГ, що отримувати ліцензію обов'язково?

Дійсно, у разі провадження діяльності зі зберігання пального **отримання ліцензії обов'язкове**.

Уважаємо, що бухгалтеру слід пояснити голові ФГ, що він плутає дві норми, які набирають чинності одночасно з 01.07.19 р., а саме:

- **перші** стосуються контролю за сплатою акцизного податку і передбачені **Податковим кодексом** (далі – ПК). Саме цим кодексом уведено поняття акцизного складу, вимоги до нього та гранично допустимі об'єми отриманого пального, що дозволяють не реєструвати акцизний склад (для єдинника четвертої групи протягом року до 10 тис. м³ пального = 10 млн л пального, пп. «в» пп. 14.1.6 ПК);
- **другі** – ліцензування діяльності з виробництва, зберігання, роздрібної та/або оптової торгівлі паливом і передбачені **Законом від 19.12.95 р. № 481/95-ВР** «Про державне регулювання виробництва й обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (далі – Закон № 481, у редакції з 01.07.19 р.).

Як бачимо, це два різних нормативних акти, які регулюють різні питання контролю за обігом пального, установлюють різні правила та вимоги до суб'єктів господарювання (далі – СГ).

Починаючи з 01.07.19 р. **СГ усіх форм власності**, які планують або провадять господарську діяльність, зокрема **із зберігання пального, повинні мати ліцензію**. Це визначено ч. 1 ст. 15 Закону

№ 481. Причому винятків не встановлено ні стосовно групи платника податків та його основної господарської діяльності, ні щодо об'ємів пального та часу його зберігання. Тож за будь-якого об'єму та часу зберігання діяльність СГ із зберігання пального підлягає обов'язковому ліцензуванню.

Тобто якщо нормами ПК передбачено деякі винятки, за дотримання яких єдинник четвертої групи не стане платником акцизного податку і не буде реєструвати акцизні склади, то згідно із Законом № 481 усі мають отримувати ліцензію.

Важливо! Не врятують сільгоспдприємства винятки із правил, установлені ч. 19 ст. 15 Закону № 481. Адже під них підпадають одиниці: держпідприємства, підприємства системи держрезерву та суб'єкти, які займаються видобуванням корисних копалин (нафти, газу). Основна маса сільгоспвиробників не відповідає цим критеріям, тому не може розраховувати на безліцензійну діяльність.

Отже, **у разі зберігання будь-якого обсягу дизпалива сільгоспвиробник має отримати ліцензію**. В іншому разі за здійснення діяльності зі зберігання пального **без відповідної ліцензії він ризикує отримати штраф у розмірі 500 тис. грн.** (ст. 17 Закону № 481). Добре, що наразі застосування штрафу відтермінували до 01.01.20 р. (законопроект від 04.06.19 р. № 10359 прийнято 06.06.19 р., 10.06.19 р. передано на підпис Президенту). Але затягувати не варто, адже підготовка документів та отримання ліцензії – не швидкий процес.